

у Гл. 40; 5, 6.
Дѣян. 5; 25,
26. 45; 46.
Рим. 15; 8.

ф Глав. 7; 6.
Фил. 5; 2.

е Марк. 7; 51.
и Гл. 4; 48.

ч Иса. 55; 5,
6. Гл. 44; 5.
Лук. 7; 22.

ш Марк. 8; 4.

щ 4 Цар. 4;
45.

милуй мя, Господи, Сыне Давидовъ, дъщеря
ми злѣ страда отъ бѣсъ. А той ни рѣчь не 25
и отговори : и дойдохъ ученици-тѣ му, та му
ся моляхъ и казувахъ : Отпустни ихъ, зашто
то выка слѣдъ насъ. А той отговори и рече 24
че : ꙗже не съмь проведенъ, освѣтъ до погы-
нѣлы-тѣ овцы отъ Израилевый домъ. А тя 25
дойде, та му ся кланяше и казуваше : Го-
споди, помогни ми. А той отвѣща и рече : 26
Не е добро да земе нѣкой хлѣбъ-тъ отъ
дѣца-та и да го хвърли ꙗже на псета-та. А 27
тя рече : Ей, Господи : но и псета-та ядѣтъ
отъ трошицы-тѣ що падатъ отъ трѣпезъ-
тъ на господари-тѣ имъ. Тогази отговори 28
Иисусъ и рече и : О жено, голѣма е твоя-та
вѣра; нека ти бѣде както ищешь. И оздра-
вѣ дъщеря и отъ онзи часъ.

И ꙗже като прѣминъ Иисусъ отъ тамо, дойде 29
ѣ при море-то Галилейско; и възлѣзе на го-
рѣ-тъ, и сѣдѣше тамо. И ꙗже дойде при него 30
народъ много, които имахъ съсъ себе си
хромы, слѣпы, нѣмы, клосны и другы мно-
го; и подмѣтнахъ ги прѣдъ носѣ-тѣ Иису-
совы, и ги исцѣли. Така що народъ-тъ ся 31
чудяше, като гледаше нѣмы да говорятъ,
клосны оздравены, хромы да ходять, и слѣпы
да гледать; и прославихъ Бога Израилева.

ꙗже А Иисусъ призова ученицы-тѣ си и 32
рече : Жаль ми е за народъ-тъ, зашто
три дни вече сѣдѣтъ при мене, и нѣмаѣтъ
какво да ядѣтъ; а да ги распустихъ гладны
не щѣ, да не бы да прѣмалнѣихъ по пѣтъ-
тъ. ꙗже И казувать му ученици-тѣ му : Отъ 33
дѣ у насъ въ пустыни-тъ толкози хлѣбо-
ве, што да насытимъ толкозь народъ ? И 34
казува имъ Иисусъ : Колко хлѣbove имате ?
А тѣ рекохъ : Седмь, и малко рыбыцы. И 35